

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 38.

Tredie Session.

36te Møde.

Tirsdagen den 2den December.

(Forts.)

Finantsministeren: Hertil maa jeg dog bemærke, at Domainestyrelsen — og jeg er i denne Henseende enig med Domainedirecteuren — antager, ikke at have tilstrækkelig Hjemmel for sig til, naar Loven emanerer med den Redaction af § 4, som er foreslaaet af Udvalget, at udbetale nogen Tredie- eller Fjerdedeel af de paagældende Steders Værdie, enten til Besidderne eller deres Efterladte, hvis Jord Staten i Overeensstemmelse med de ældre Bestemmelser maatte disponere over til andet Brug, uden at den bliver overdraget dem til Eiendom. Skal dette være Meningen, som den ærede Ordfører jo selv udtalte, at han antog burde være Meningen, at Bedkommende skulle beholde de Begunstigelser, som i Overeensstemmelse med de ældre Resolutioner ere tilfagte dem, maa jeg meget ønske, for at Regjeringen kan være fritagen for det eventuelle Ansvar for Statsrevisionen, at det udtrykkeligt udtales i Loven; thi vi ere stadig gaaede ud fra, at Resolutionen af 1846 er sat ud af Kraft i alle sine Bestemmelser for de Godser, hvorpaa Loven af 8de April 1851 er givet Anvendelse. Forsaavt en æret Landstingsmand med Hensyn til § 5 har gjort den Bemærkning, at det forekom ham inconsequent paa en Tid, hvor man søger at afhænde al Jord til Eiendom og ikke til Arvefæste, da at betinge en saadan aarlig Grundafgift, som er forudsat i Lovudkastets § 5, maa jeg dertil erindre, og jeg troer ogsaa det vil fremgaae tilstrækkeligen af Motiverne, at hele det Forhold, som er Gjenstand for § 5, kun finder Sted for saadanne af Statens Godser, hvor der tidligere har været og endnu er Arvefæste,

og det er vistnok consequent, saalange der ikke ved Lov er taget Bestemmelse angaaende Arvefæsteafgiftens Afløsning, da ogsaa paa de Godser, hvor der gives saadan Gadejord, at vedblive med at afhænde det mod en aarlig Grundafgift. Naar der engang i Tiden maatte blive tagen Bestemmelse om Arvefæsteafgifters Capitalisering, vil dette jo da ogsaa kunne finde Anvendelse paa Gadejorderne.

Ordføreren: Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med videre at discutere om denne Sag med den ærede Finantsminister, som jeg sidst tillod mig at omtale; men jeg skal blot tillade mig at tilføie, at det forekommer mig i dette Dieblit, at naar de ældre Resolutioner af 1846 og 1847 hidtil have været anvendelige paa disse Steder, og man bemyndiger Finantsministeren til nu at bortfælde dem af disse Steder, som ikke behøve at følge med Hovedgaardene, efter Loven af 8de April 1851, saa maae de ældre Resolutioner være anvendelige paa de andre.

Da ikke Nogen videre ønskede at yttre sig, satte Formanden Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning, hvorved denne vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Formanden: De Ændringsforslag, der maatte ønskes stillede til Sagens anden Behandling, maatte jeg maaskee bede afgivne til mig inden imorgen Aften.

Jeg har at annoncere, at jeg har modtaget Udvalgets Betænkning i Sagen, der angaar Udkast til Lov om de ministerielle Embedsmænds Lønning.

Dernæst skal jeg opgive Dagsordenen for næste Møde, som er paa Torsdag Kl. 12:

1) Indledende Behandling af Udkast til Lov om, at den ved allerhøieste Resolutioner af 10de Mai 1815, 25de Marts 1818